

Folyamatos fejlődés

Privatizációja után a Hód-Mezőgazda Zrt. folyamatos fejlődésének lehetünk tanúi. Az elmúlt tíz évben, merthogy éppen ennyi ideje került magánkézbe a társaság, mintegy 13 milliárd forintnyi beruházást hajtottak végre, amiből hárommilliárdot támogatásokból, a fennmaradó részt saját, illetve banki forrásból biztosították. – Ezeket a beruházásokat igyekszünk majd úgy működtetni, hogy a befektetett pénz és munka megtérüljön, nyilatkozta lapunknak Antal Gábor vezérigazgató, akit a vállalat eredményei mellett az Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok értékelésére kértünk.

– A tavalyi évet 300 millió forint adózás előtti eredménnyel zártuk, ami közepes eredménynek tekinthető. Számítottunk erre, ugyanis – telepi rekonstrukciója miatt – sertéságazatunk minimális árbevétellel zárt. Az egész évünk azzal telt, hogy feltöltjük a telepet, s idén, április elején adtuk le az első hízókat.

♦ *Milyen eredményeket produkál az új technológia és genetika?*

– DanBred genetikával dolgozunk, az első 1250 fialás átlaga 13,8 élve született malac. A második fialásoknál az alomszám már meghaladta a tizenhatot. Ez az adat annak tükrében tűnik különösen jónak, hogy az elhullási százalék malackorban nem több, mint a régi genetikánál. Bár a jelenlegi 7 százalék körüli arány sokak szerint nem tartható, mi bízunk benne, hogy 10 százalék alatt marad. Ezek az eredmények egyelőre nehezen értékelhetők, a telep kapacitását ugyanis várhatóan az év végére használjuk ki maximálisan. Azt azonban már most látjuk, hogy a fajlagos testtömeg-gyarapodás és a színhúskehízés is javult. Bár a korábbi, 58 százalékos színhúskehízés sem volt rossznak mondható, ma ehhez képest is javult, 60–62,5 százalék az arány. Az ilyen hízóért versengenek a vágóhidak.

♦ *Ezek után miként alakulnak ma a Hód-Mezőgazda Zrt. pénzügyi mutatói?*

– Mindenekelőtt fontos leszögezni: az elmúlt tíz évben a tulajdonosok egyetlen filért sem vettek ki a cégből, minden megtérült forintot visszaforgattak a vállalkozásba. A cég folyamatos fejlődését mutatja, hogy mintegy 13 milliárd forintnyi beruházást haj-

tottunk végre, amiből hárommilliárdot támogatásokból, a fennmaradó részt saját, illetve banki forrásból biztosítottuk. A hosszú lejáratú hitelállományunk valamivel nagyobb, mint a privatizációkor, 2004 végén egymilliárd forint körüli beruházási hitele volt a cégnek, 2013. december 31-ei fordulóra pedig 1,7 milliárd. A rövid lejáratú forgóeszköz-hitelünk is nagyobb, de fontos tudni, hogy míg a 2004. évi mérlegfőösszegünk 5 milliárd forint körül alakult, most 12–15 milliárd között van. Ma ugyanis, a korábbiakhoz képest jóval nagyobb eszközállományt kell finanszírozni. A saját tőkének a teljes befektetett eszközállományt lefedi, értéke több, mint 9 milliárd forint, és a forgóeszközre is jut belőle. Másképp fogalmazva, ma már minden beruházásunkat, sőt a forgóeszközök egy részét is lefedi a saját tőke. Bár ez utóbbi lehetne jobb is, a cég mindenképpen finanszírozhatónak minősül.

♦ *A jövőjüket hogyan befolyásolja, hogy a korábbiakhoz képest jóval kisebb területen kell majd gazdálkodniuk?*

– Nekünk a föld alapvetően eddig is azt a célt szolgálta, hogy az állatainknak megtermeljünk a takarmányt. Most arra kell készülnünk, hogy nem marad annyink, amennyi elegendő az állatainknak. Mi is megpályáztuk az állami földeket, de nem volt szerencsénk, eddig nem nyertünk egyetlen hektárt sem. Úgy számolunk, hogy körülbelül 1500 hektárunk marad, miközben 1650 fejősteheket és szaporulatát, illetve 197 húsmarhát és szaporulatát, továbbá 1850 kocát és szaporulatát (50 ezer hízót tervezünk kibocsátani egy évben) tartunk. Egy ekkora állatállomány takarmányának megtermelésére az eddig meglévő földterületünk sem volt elég, emellett hibrid vetőmagot is előállítunk: Magyarország egyik legnagyobb, magyar magántulajdonban lévő vetőmagüzeme található nálunk. A legégetőbb kérdés a szarvasmarhák tömegtakarmányának előállításá.

♦ *Ebben a helyzetben fel kell-e áldozni valamelyik ágazatot?*

– Úgy tervezzük a jövőt, hogy ne kelljen feláldozni semmit. Megtaláljuk a módját, hogy megtermeljünk a tömegtakarmányt, azt ugyanis integrációban nem, vagy legalábbis nagyon nehéz megtermeltetni. Enélkül viszont nincs kérődző tömegtakarmányozás.

♦ *A Hód-Mezőgazda integrációs tevékenysége változik-e a jövőben?*

– Integrációs tevékenységünket is úgy tervezzük, hogy mindannyian, mi és a partnereink is megtaláljuk a számításainkat. Ren-

Foto: PRÁG FERENC

geteg dologban tudjuk segíteni a gazdákat. Egy túltermeléses piacon partnereink biztosak lehetnek abban, hogy felvesszük a takarmány-alapanyagot. Keresleti piac esetén pedig mi is felvásárlóként jelenünk meg, aminek akár árfelhajtó hatása is lehet. Az integrációnak azonban vannak további előnyei is, például szakmai tanácsadást, gépi szolgáltatást tudunk nyújtani a velük kapcsolatban állóknak. Úgy gondolom tehát, hogy azok a gazdák, akik elégedettek velünk, kitaranak mellettünk. Akik pedig nem, azok más hol keresik majd a boldogulásukat. Egy dolog azonban biztos: mi innen nem megyünk el, stabil lábakon állunk, biztos fizető és hosszú távú partnerei leszünk minden gazdálkodónak, aki velünk szeretne együttműködni.

♦ *A kiállítás is egyfajta együttműködés. Minek köszönhető a kiállítók és látogatók aktív részvétele?*

– A kiállítás elért arra a szintre, hogy ma már azért aggódunk, csak el ne rontsunk valamit. Senki ne vegye nagyképűségnek, de ezt a színvonalat már nehéz fokozni. Nem hallgathatjuk el azonban, hogy a Magyar Állattenyésztők Szövetségének és tagszervezeteinek komoly szerepe van a sikerben. Rengeteg munkát jelent már az előválogatás is, ma már ugyanis nem lehet akármilyen tenyészállatot bemutatni itt. Azt is ők szervezik meg, hogy az állatok mikor, hogyan kerüljenek ide, ami nagy teher a tenyésztőknek is, akik kétszer vállalják a karantént. Először a kiállítás előtt, majd miután hazavitték az állatot. Ez a munka óriási erőfeszítést igényel mindenki részéről. A sikeres kiállításért tehát nem csak mi, az állattenyésztők és a szövetségek is nagyon sokat tesznek.

BÁRDOS B. EDIT